

kommer Udgangspunktet, vender ikke tilbage i den næste Forespørgsel. Det vil erindres, at vi ikke siden den 28de October, om jeg mindes ret, have modtaget nogen Meddelelse om Rigets politiske Stilling; det er dette Udgangspunkt, vi savne, og naar dette Udgangspunkt ikke kendes, da fattes den rette Betingelse, for at bedømme Stillingen. Det Spørgsmaal altsaa, som jeg stiller til Regjeringen, det er: naar agter den at meddele de Oplysninger og Actstykker, hvori den søger Retfærdiggjørelsen for sin Politikk?

Premierministeren: Den ærede Rigsdagsmand, som har stillet Interpellationen, har spurgt, naar Regjeringen agter at forelægge Thinget de Actstykker og øvrige Oplysninger, hvori den søger Retfærdiggjørelsen for den Meddelelse, som er skeet den 28de Januar. Jeg svarer hertil: Retfærdiggjørelsen for den Meddelelse, som er skeet den 28de Januar, søger Ministeriet i Meddelelsens Indhold, og Ministeriet troer at finde den deri; det søger og troer at finde sin Retfærdiggjørelse i Nødvendigheden og Nytten af Betsjendtgjørelsens Indhold (Hør!). Vi vide Alle, at der er et dansk Monarchie; vi vide Alle, at det danske Monarchie er overdraget Kongen fra hans Fædre og af ham bør overleveres til hans Efterkommere; vi kende Alle de sørgelige Begivenheder, som for 4 Aar siden nødte Kongen til factisk, saa at sige, at indskrænke sit Monarchie. Begivenhederne vare Bold og Uret; Begivenhederne vare grundede i en Bevægelse, i en Revolution, der greb Europa, der bebudede sig som noget Varigt, og af Kongen blev opfattet som Noget, der kunde erholve Varighed. Det var nødvendigt dengang, saa at sige, at indskrænke sig selv, at holde fast paa det, som kunde undrages den Gvirvel, der fandt Sted. At deri skulde ligge en frivillig Opgivelse af det danske Monarchie, har vistnok Ingen nogensinde troet. Omstændighederne have forandret sig; denne Indskrænkning, som han frivillig, for at undgaae et større Onde, paalagde sig selv, er ikke mere fornøden; Regjeringens Bestræbelser have opnaaet det Maal, til hvilket man stræbte fra Begivenhedernes Begyndelse, nemlig at sikke Monarchiets Integritet og erholve europæiske

Garantier derfor (Latter). Dette Maal er opnaaet eller i den Stilling, at det snart kan naaes. Efter den Udfigt, som Regjeringen har, ere Foranstaltninger nødvendige for Kongens Regjering til at styre Monarchiet og til at værne imod Monarchiets Faldensfarinanden. Det er ingenlunde en let Sag, mine Herrer, at udtænke og udføre Foranstaltninger i denne Retning (Hør!), men gjøres maa det; Nødvendigheden er uafviselig. Kongens Regjering har forsøgt at gjøre det ved de Raad, den har givet Hs. Majestæt; Kongens Regjering haaber, at det vil lykkes, og at Folket, den bestmødige Deel af Folket, den bedste Deel af Folket (Latter), som sidder her i Thinget, vil billige det. En anden Retfærdiggjørelse for det, som er skeet, kan ventes, kan fordres. Det er nemlig Beviset for, at hvad Kongen i denne Meddelelse har erklæret at ville gjennemføre, ogsaa kan gjennemføres ligeoverfor det Udland, som hidtil Aar igjennem har forhindret Kongen fra at udføre sine Beslutninger. For at oplyse dette Punkt er der spurgt, naar man vil fremlægge de Actstykker, som skulle begrunde eller bestemme Gjennemførligheden. Det er ingenlunde min Hensigt at ville benægte Rigsdagens Competence til at fordre disse Oplysninger, og det er ogsaa mit Ønske at meddele disse Oplysninger saa snart som skee kan; men, hvad der ligger for vore Dine, vil overbevise Dem om, mine Herrer, at disse Oplysninger ikke nu kunne meddeles. Kongen bør ikke meddele de Actstykker, hvorpaa han begrunder den visse Forhaabning om, at hans fulde Myndighed vil blive gjenoprettet i Henseende til Landets Heelhed, forinden Erfaringen har stadfæstet Rigtigheden af den Udfigt, han saaledes troer at have. Naar disse Actstykker blive fremlagte, saa forekommer det mig, at det vil være Tiden for Nationen og for Nationens Udvalgte at undersøge, om der fra Kongens Regjering Side, navnlig fra Udenrigsministeriets Side, er foretaget Ting, som ere Kongen, Nationen, Landet uværdige; indtil da vilde det, forekommer det mig, være lidt for tidligt at sælde en Fordømmelsesdom. Jeg føler imidlertid meget vel, at, hvad der saaledes kan siges og hvad jeg selv har sagt om Indholdet af denne Betsjendtgjørelse, vil være